

Predmet: *Hrasnica*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/21

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Husejin Mujanović

Glavni pretres 14.04.2022.

Završna reč tužioca

U završnoj reči, postupajući zamenik tužioca je u celosti ostao pri završnoj reči od 11. juna 2020. godine i tada predloženoj kazni zatvora u trajanju od 15 godina. Osvrnuo se na iskaze svedoka odbrane date u ponovljenom postupku i ukazao da su oni skoro svi saglasni da je optuženi postao upravnik zatvora sredinom avgusta meseca 1992. godine, sa ciljem da se ovakvim iskazima pomogne optuženom. Naime, navođenjem da je isti postao upravnik tek u avgustu mesecu, svesno i namerno se preskaču raniji period i događaji za koje se optuženi tereti. Međutim, oštećeni su u svojim iskazima vrlo sigurni da je optuženi bio upravnik pritvora i kada su oni tek prebačeni u garaže gde se nalazio improvizovani zatvor, i da je na toj funkciji sigurno bio i početkom avgusta. Iskazi svedoka odbrane su u suprotnosti sa iskazima oštećenih, dok u isto vreme postoji i dokument koji je optuženi potpisao u julu mesecu 1992. godine, što dodatno ukazuje da njihovim iskazima ne treba pokloniti veru.

Završna reč branioca adv. Dušana Ignjatovića

Branilac optuženog ocenio je da tokom postupka tužilaštvo nije uspelo da dokaže navode optužbe, odnosno da je potpuno jasno da optuženi nije kriv ni po jednoj tački optužnice. Naime, tužilaštvo nije uspelo da dokaže da je optuženi bio upravnik zatvora u garažama u Hrasnici tokom jula i početkom avgusta meseca 1992. godine. Postoji dokument kojim se dokazuje kada je optuženi razrešen dužnosti upravnika, ali nema dokumenta kojim bi se dokazalo njegovo postavljenje. Svedok Dušan Stanić tvrdi da je 8. jula 1992. godine prebačen u pritvor, ali za to ne postoji ni jedan drugi dokaz. Svedoci optužbe nisu bili sigurni u pogledu perioda u kom je optuženi bio upravnik. Za razliku od njih, svedoci odbrane jasno navode period kada je optuženi postavljen za upravnika. Ovi svedoci nisu došli da pomognu optuženom, jer je odbrana dostavila sudu dokaze o njihovim navodima. Tako odbrana smatra da je optuženi postavljen za upravnika tek 28. avgusta 1992. godine. U odnosu na dokument na koji se tužilaštvo poziva, odnosno zahtev za povraćaj akumulatora od 30.07.1992. godine koji je optuženi potpisao, sâm optuženi ga negira, navodeći da je u pitanju greška u kucanju datuma. U isto vreme, radi se o dokumentu koji se ne može proveriti drugim dokazima.

Odbrana je tokom postupka dostavila dokaze da optuženi nije vršio nezakonita zatvaranja, jer je komandant brigade odlučivao o pritvoru. Optuženi nije mogao da odlučuje ni ko će biti uhapšen, zadržan ili pušten, jer to nikada nisu ni bila ovlašćenja upravnika. Nisu bili zatvarani samo Srbi, već je u pritvoru bilo i Hrvata i Muslimana, a uslovi su bili isti za sve zatvorene. U odnosu na navode optužbe da je optuženi nečovečno postupao, branilac je istakao da je sudsko veće prihvatilo činjenicu da je situacija u Hrasnici u kritičnom periodu bila teška, da nije bilo struje i hrane i ostalih

potrepština. Upravnik nije mogao da menja uslove koji su vladali u pritvoru jer je njih obezbeđivala vojna komanda. Svedok Pejić je potvrdio da su mu u pritvor donete stvari, a manjak hrane je bio u celom mestu, ne samo u pritvoru. Optuženi takođe nije naređivao, niti je učestvovao u batinanju zatvorenih. To nije eksplicitno izjavio ni jedan svedok. Ovde se optuženom komandna odgovornost pokušava podvesti pod direktnu. Za navode tužilaštva nema materijalnih dokaza, nema dokaza da je smrt kod oštećenih nastupila kao posledica prebijanja, pa se stoga smrtna posledica ne može pripisati optuženom. Svedoci optužbe koji ga terete više puta su tokom postupka menjali svoje iskaze. Oni optuženog nisu stavljali u kontekst kritičnih događaja tokom čitavog svedočenja. Tako ga svedok Mirko Vuković pominje tek na glavnom pretresu, a u ranijim izjavama teretio je Agana Nezira. Ni svedok Savo Pejić optuženog nije eksplicitno teretio. Odbrana je stekla utisak da su svedoci optužbe menjali svoje iskaze jer je od svih ljudi koji su se kao stražari ili drugo osoblje nalazili u pritvoru, jedino optuženi ovde pred sudom. Smatra da bi isti svedoci uprli prstom u bilo koga od njih da se pojavio pred sudom. Zatražio je od sudskog veća da donese oslobađajuću presudu, a ukoliko veće ipak nađe da je optuženi kriv, da mu izrekne blažu kaznu. Takođe je predložio da se optuženom ukine pritvor, sa obrazloženjem da se sada svaka kazna izrečena u R Srbiji može izvršiti i u BiH.

Završna reč optuženog

Optuženi je u završnoj reči naveo da u celosti prihvata završnu reč svog branioca i istakao da nije kriv. On nije ni hapsio, ni pritvarao, ni tukao, ni puštao zatvorene. Za sve ove navode postoje dokazi, dok tužilaštvo sem reči oštećenih nema ni jedan drugi dokaz. Istakao je da ni jedan zatvorenik nije preminuo u vreme dok je on bio upravnik. Zamolio je sud da mu sudi na osnovu dokaza i zakona, jer on od svih ovde prisutnih najbolje zna šta se desilo u Hrasnici. Smatra da su „sve ovo zakovali“ tužilac i njegovi svedoci koji su menjali iskaze. Ukazao je da se svedoci optužbe navodno detaljno sećaju događaja od pre 28 godina, a o njima nisu pričali pre 18 godina. Ukazao je da je prethodna presuda bila uvek na njegovu štetu i da prilikom njenog donošenja sud nije primenio pravilo da se u nedostatku dokaza sudi u korist optuženog.

Objavljivanje presude zakazano je za 9. maj 2022. godine u 14:00 časova.